

Sygn. akt I CSK 49/22

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa H. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
przeciwko P. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 kwietnia 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 18 lutego 2020 r., sygn. akt VI ACa (...),

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Jak wynika z wpisów w Krajowym Rejestrze Sądowym, postanowieniem z 30 grudnia 2020 r. Sąd Rejonowy w Ł. -Sąd Gospodarczy rozwiązał powodową spółkę H. sp. z o.o. w Ł. bez przeprowadzenia likwidacji na podstawie art. 25d ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Wpis o wykreśleniu spółki z Krajowego Rejestru Sądowego uprawomocnił się 3 stycznia 2021 r.

Zarządzeniem z 15 marca 2022 r. Sąd Najwyższy zobowiązał pełnomocnika powódki adw. K. K. do wskazania następcy prawnego powódki pod tytułem ogólnym w terminie 7 dni pod rygorem umorzenia postępowania kasacyjnego.

W piśmie z 25 marca 2022 r. adw. K. K. wskazała, że zgodnie z jej wiedzą powodowa spółka została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego.

Oświadczyła także, że nie ma wiedzy na temat następców prawnych powódki pod tytułem ogólnym ani szczególnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Następcza utrata zdolności sądowej strony powoduje konieczność umorzenia postępowania kasacyjnego. Kontynuowanie postępowania z udziałem tylko jednej strony i wydanie w tych warunkach orzeczenia merytorycznego jest niedopuszczalne w świetle zasady dwustronności stanowiącej naczelną zasadę konstrukcyjną postępowania cywilnego prowadzonego w trybie procesowym. Trzeba przy tym wskazać, że utrata zdolności sądowej w rozpatrywanej sprawie nie obligowała Sądu Najwyższego do zawieszenia postępowania, gdyż brak następstwa prawnego po stronie powodowej wynikał z oświadczenia pełnomocnika powoda o braku następców prawnych pod tytułem ogólnym. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, o zawieszeniu bądź umorzeniu postępowania decyduje ocena sądu co do możliwości ustalenia (istnienia) następcy prawnego strony. W braku takich możliwości zawieszanie postępowania jest niecelowe (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 13 stycznia 2021 r., II USK 18/21, i z 6 grudnia 2006 r., III PK 40/05).

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 182 § 1 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.